

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ίανουάριος 2018
Έτος 7^ο - Τεύχος 72

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Έρωτήματα από τα πρώτα κεφάλαια της Άγίας Γραφής (B' μέρος)
B) Περί Μνημοσύνων και Κηδειών (E' μέρος)
Γ) Έρμηνεία του Συμβόλου της πίστεως (Π' μέρος)
Δ) Άγ.Πολύευκτος
E) Άκολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τα Ένοριακά μας
Παρεκκλήσια
θα είναι ανοικτά
εκτός απροόπτου
ως εξής:

Άγ. Αναργύρων:
κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Παρασκευής:
κάθε Παρασκευή
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:
κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:
κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:
κάθε Κυριακή
7-10 π.μ.

Το περιοδικό εκδίδεται
κατόπιν ένισχύσεως
ευσεβοῦς ένορίτου μας,
τόν όποιο ευχαριστούμε!

Έπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτοπρ.
Χρ. Θ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση τῶν Γραφῶν, νά ἀναγινώσκεις καί τοὺς θεῖους Πατέρες πού εἶναι ἐρμηνευτές τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καί κάνουν νά γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δὲν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Έρωτήματα από τα πρώτα κεφάλαια τῆς Ἀγίας Γραφῆς (B' μέρος)

(3) Ἀναφέρεται στή Γένεση ὅτι τὰ φυτὰ δημιουργήθηκαν τὴν τρίτη ἡμέρα δημιουργίας, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἐφανίστηκε τὴν τέταρτη. Πῶς λοιπόν, ἀναπτύχθηκαν τὰ φυτὰ χωρὶς τὸν ἥλιο;

Χωρὶς τὴν ἐμφάνιση τοῦ ἡλίου, δὲν σημαίνει ὅτι ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτο σκοτάδι ἀλλὰ ὑπῆρχε διάχυτο φῶς τὸ ὁποῖο ἐπέτρεπε τὴν ἀνάπτυξη φυτῶν. Μόνο πού δὲν ἦταν δέντρα πού ἔχουμε σήμερα, γιατί αὐτὰ προϋποθέτουν τὴν ἄμεση ἐπίδραση τοῦ ἡλίου. Καὶ πραγματικά ἡ Γεωλογία, μᾶς λέει πῶς κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῆς Τρίτης δημιουργικῆς ἡμέρας (ἡ Δεβόνιος περίοδος γιὰ τὴ Γεωλογία) κάλυπταν τὴ γῆ ἀπέραντα δάση ἀπὸ φτέρες, ἱππουρίδες, καλάμιτες, λεπιδόπτερα κ.λ.π. πού σήμερα εἶναι θάμνοι. Αὐτὰ τότε ἦταν γιγαντιαῖα δέντρα 20 καὶ 25 μέτρων ὕψους, καὶ ὅμως ὁ κορμός τῆς δὲν ἦταν ξυλώδης, πράγμα πού προδίδει ἀνάπτυξη χωρὶς ἄμεση ἐπίδραση τοῦ ἡλίου.

Ἀντίθετα γιὰ τὴν περίοδο τῆς Τετάρτης δημιουργικῆς ἡμέρας τὰ πετρώματα μαρτυροῦν τὰ ἐξῆς: α) Ἐμφάνιση πολύχρωμων λουλουδιῶν, πού προϋποθέτουν ἡλιακὲς ἀκτίνες, β) Ἐμφάνιση φυτῶν μὲ ξυλώδη κορμό, γ) συνθῆκες κλιματολογικὲς διαφορετικὲς στὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς, πού σημαίνει ὅτι οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου δὲν φτάνουν σὲ ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς (ὅπως π.χ. στοὺς πόλους), ἐνῶ πρὶν ἡ θερμοκρασία σ' ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἦταν ἡ ἴδια.

(4) Σὲ ποιὸ σημεῖο τῆς γῆς βρισκόταν ὁ κῆπος τῆς Ἐδέμ, δηλαδή ὁ παράδεισος;

Σύμφωνα μὲ τὶς μαρτυρίες τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἐθνολογίας ὁ κῆπος τῆς Ἐδέμ, δηλαδή ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνθρώπινου γένους βρίσκεται στή σημερινὴ Μεσοποταμία.

Ἡ Ἀγία Γραφή μιλά γιὰ τοὺς τέσσερις ποταμοὺς πού βρίσκονταν ἐκεῖ. Οἱ δύο ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὁ Τίγρης καὶ ὁ Εὐφράτης, πού ταυτίζονται μὲ τοὺς δύο ποταμοὺς τῆς Μεσοποταμίας πού ἔχουν τὸ ἴδιο ὄνομα. Οἱ ἄλλοι δύο εἶναι ὁ Φισῶν καὶ ὁ Γεῶν. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ἓνα σχόλιο τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτη:«Ὁ παράδεισος εἶναι δύο εἰδῶν, αἰσθητὸς καὶ νοητὸς, δηλαδή ὁ παράδεισος τῆς Ἐδέμ καὶ ὁ παράδεισος τῆς χάριτος. Ὁ παράδεισος τῆς Ἐδέμ εἶναι τόπος πολὺ ὑψηλός, ὡς τὸν τρίτο οὐρανό, ὅπως λένε ὅσοι διηγοῦνται γι' αὐτόν, φυτεμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ κάθε εἶδος φυτὰ πολὺ εὐωδιαστά. Καὶ δὲν εἶναι τελείως ἀφθαρτος, οὔτε ἐντελῶς φθαρτός, ἀλλὰ σὲ μιὰ κατάσταση μεταξὺ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας, ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε γεμάτος ἀπὸ καρποὺς καὶ νὰ ἔχει διαρκῶς καὶ ἄνθη καὶ ἄγουρους καὶ ὄριμους καρπούς. Γιατί ὅταν σαπίζουν τὰ δέντρα καὶ οἱ ὄριμοι καρποὶ καὶ πέφτουν στὴ γῆ, δὲν μυρίζουν φθορὰ καὶ σήψη σὰν τὰ φυτὰ τοῦ κόσμου ἀλλὰ γίνονται εὐωδιαστὸ χῶμα. Αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν πολλὴ ἀφθονία καὶ τὸν ἁγιασμό τῆς Χάριτος πού εἶναι διάχυτη πάντοτε ἐκεῖ».

B) Γνωριμία με την Λειτουργική Ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας

Περὶ Μνημοσύνων καὶ Κηδειῶν (Ε΄ μέρος)

(π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Γιατί συνηθίζεται νὰ σκεπάζεται τὸ κεφάλι τῶν κεκοιμημένων;

Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ ἀναφέρουμε καὶ τὴν πολὺ παλαιὰ συνήθεια νὰ σκεπάζεται τὸ κεφάλι τῶν κεκοιμημένων. Τὸ ἀναφέρουμε ἐδῶ, γιατί αὐτὴ ἡ συνήθεια ἐπικρατεῖ μέχρι καὶ σήμερα μαζί με τὸ σάββανο. Ἡ συνήθεια αὐτὴ διατηρεῖται καὶ στίς μοναχικὲς διατάξεις, ὅπου τὸ κεφάλι τοῦ κεκοιμημένου ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἐνδύεται ὁ κεκοιμημένος τὰ μοναχικά του, παραμένει καλυμμένο μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ταφῆς. Τὸ εἰδικὸ αὐτὸ ὕψωμα πού ἐκάλυπτε τὴν κεφαλὴ τοῦ κεκοιμημένου ἔχει διάφορα ὀνόματα ὅπως: «σουδάριον προσώπου» κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο Νύσσης ἢ «κάλυμμα τῆς θήκης» κατὰ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸ Χρυσόστομο.

Ἡ συνήθεια τῆς καλύψεως μετὰ τὸ σάββανο συνεχίζεται μέχρι καὶ σήμερα. Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῶν μεταφορῶν τὸ λείψανο παραμένει καλυμμένο. Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ προσώπου γίνεται κατὰ τὴν ὥρα τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας καὶ κατὰ τὴ στιγμή τῆς ταφῆς.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφέρει σχετικὰ μετὰ τὸ σκέπασμα τοῦ προσώπου τοῦ κεκοιμημένου στὸ Ἐγκώμιό του γιὰ τὸν Μέγα Βασίλειο: «*Προεκομίζετο μὲν ὁ ἅγιος, χερσὶν ἁγίων ὑψούμενος σπουδῇ δ' ἦν ἐκάστω, τῷ μὲν κρασπέδου λαβέσθαι, τῷ δὲ σκιᾶς, τῷ δὲ τοῦ ἱεροφόρου σκίμπος, καὶ ψαυσαὶ μόνον τί γὰρ ἐκείνου τοῦ σώματος ἱερώτερον τὲ καὶ καθαρώτερον; τῷ δὲ τῶν ἀγόντων ἐλθεῖν πλησίον, τῷ δὲ τῆς θείας ἀπολαῦσαι μόνης, ὡς τί κακείνης πεμπούσης ὄφελος*».

Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ πρέπει νὰ προσθέσουμε καὶ κάποια παράξενη

καὶ ξενικὴ συνήθεια γιὰ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία πού εἶναι τὸ κλείσιμο καὶ τὸ σφράγισμα τοῦ φερέτρου τοῦ κεκοιμημένου προκειμένου νὰ μὴν τὸν ἀντικρύσουν οἱ ἄνθρωποι καὶ φοβηθοῦν. Αὐτὸ φανερώνει κάποια ἀποξένωση ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Κάποιοι διατείνονται καὶ λένε ὑποστηρίζοντας τὸ σφράγισμα τῶν φερέτρων ὅτι οἱ συγγενεῖς δὲν πρέπει νὰ βλέπουν τὸν κεκοιμημένο τους, γιὰ νὰ μὴ χαλάσει ἡ εἰκόνα πού εἶχαν γι' αὐτὸν ὅπως ἦταν ἐν ζωῇ. Αὐτὴ ὅμως δὲν εἶναι σωστὴ ἀντιμετώπιση.

Γιατί τοποθετεῖται ἱερὰ εἰκόνα ἢ εὐαγγέλιο στὸ σκῆνωμα τοῦ κεκοιμημένου;

Ἀφοῦ ἐτοιμασθεῖ τὸ λείψανο καὶ τακτοποιηθεῖ στὸ φέρετρο τοποθετεῖται καὶ ἡ εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. Γιὰ τοὺς κληρικοὺς κεκοιμημένους ἀντὶ τῆς εἰκόνας τοποθετεῖται πάνω τους τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο. Πρώτη χειρόγραφη μαρτυρία περὶ αὐτῆς τῆς συνήθειας ἐντοπίζεται στὸν χειρόγραφο κώδικα τῆς Κρυπτοφέρρης: «*Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἡγούμενος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος ὁ τετελευτηκῶς, τίθεται... τὸ Εὐαγγέλιον ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ*».

Ἡ τοποθέτηση τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ δείχνει τὴν πίστη τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅτι μόνον ὁ Χριστὸς σώζει. Τὴν εἰκόνα ἢ τὸ Εὐαγγέλιο τὸ ἀσπάζονται ὅσοι προσέρχονται στὸν κεκοιμημένο.

Αὐτὴ ἡ τάξη ἐπικρατεῖ καὶ ὅταν ὁ κεκοιμημένος βρίσκεται στὸ σπῆτι τοῦ καὶ στὸ ναό. Συνηθίζουν δὲ οἱ πιστοὶ μας νὰ βάζουν μαζί με τὸν κεκοιμημένο μιὰ μικρὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ στοὺς κεκοιμημένους ἱερεῖς τοποθετοῦν τὸ εὐαγγέλιο.

Ὁ ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀνακεφαλαιώνοντας ὅλη τὴν προγενέστερη παράδοση τονίζει γιὰ τὴν τοποθέτηση τῆς ἁγίας εἰκόνας πάνω στὸ λείψανο τοῦ κεκοιμημένου τὰ ἀκόλουθα: «*Ἡ εἰκόνα πού τίθεται πάνω στὸν κεκοιμημένο φανερώνει τὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸ Χριστό, στὸν ὁποῖο καὶ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του. «Καὶ εἰκόνα αὐτοῦ οὐπερ ἠγάπησεν, ἐπάνω τιθέασιν... Ἄνω δὲ τούτων (κεκοιμημένων) Ἱερὸν τιθέασιν ἔπιπλον, ὅτι πιστὸς τὲ καὶ ἱερὸς καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ Χριστοῦ σκέπη. Καὶ εἰκὼν ἐπάνω τούτου διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τίθεται καὶ ὅτι τούτω παρέδωκε τὴν ψυχὴν*».

Στοὺς κεκοιμημένους ἱερωμένους ἐπεκράτησε νὰ τοποθετεῖται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐνῶ στοὺς λαϊκοὺς καὶ μοναχοὺς ἡ εἰκόνα.

Κατὰ τὴν κηδεῖα ὀρθοδόξου χριστιανοῦ διαβάζεται κάτι στὸ σπῆτι ἢ στὸ Ναό;

Ἡ ἀνάγνωση τοῦ Ψαλτηρίου σύμφωνα μετὰ τὶς μοναστικὲς διατάξεις διαβάζεται γιὰ τοὺς μοναχοὺς, ἐνῶ γιὰ τοὺς κεκοιμημένους ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς διαβάζεται ὀλόκληρο τὸ Εὐαγγέλιο. Ἡ συνήθεια τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ψαλτηρίου κατὰ τὶς κηδεῖες πού πέρασε καὶ στὴν ἐνοριακὴ πράξη εἶναι ἔργο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ τηρεῖται τάξη καὶ εὐπρέπεια στίς κηδεῖες, ἀποφεύγονται δὲ οἱ πολυλογίες, τὰ σχόλια καὶ κάθε εἶδους παρέκτροπα πού δυστυχῶς συμβαίνουν καὶ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις.

Γ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (ΙΓ')

γ) Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου
«Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...»

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἀναλύσεις μπορεῖ νὰ φαίνονται θεωρητικές, ἀλλὰ συνιστοῦν τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλωστε, μιλώντας γιὰ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, δὲν μποροῦμε νὰ ἠθικολογοῦμε, ἀφοῦ αὐτὸ συνιστᾷ τὴν πραγματικὴ θεολογία. Εἶναι δὲ γεγονός ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς εἶναι τὸ κεφάλαιο τῆς σωτηρίας μας καὶ ἡ βάση τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς. Ἐξω ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο Χριστὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει σωτηρία. Ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ κάνει τὸν ἄνθρωπο Θεό. Ἄν δὲν ὑπῆρχε τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο θὰ ἦταν ἐνωμένες ἡ θεία μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση, τότε δὲν θὰ μπορούσε νὰ θεοποιηθεῖ ὁ ἄνθρωπος. Γι' αὐτὸ ὁ Θεάνθρωπος εἶναι τὸ μοναδικὸ φάρμακο τῆς σωτηρίας. Δι' αὐτοῦ γίνεται ἡ ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπινου γένους, δι' αὐτοῦ γνωρίζουμε τὸν Πατέρα καὶ δεχόμαστε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ὑπάρχει ἐνότητα τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ Πατὴρ ἀποστέλλει τὸν Υἱὸ στὸν κόσμον καὶ ὁ Λόγος γίνεται ἄνθρωπος μὲ τὴν συνεργεῖα τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἐπειτα, ὁ Θεάνθρωπος ἀποστέλλει τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γινόμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ δοξάζουμε τὸν Θεὸ Πατέρα, καὶ γενικὰ τὸν Τριαδικὸ Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἔχει κεντρικὴ θέση στὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Στὸ «Σύμβολο τῆς Πίστεως» σαφῶς λέγεται ὅτι ὁ Κύριος ἐνηθρώπησε «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου». Τὸ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σημαίνει ὅτι ἡ σύλληψη δὲν ἔγινε μὲ σπέρμα ἀνδρός, τὸ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας τῆς Παρθένου σημαίνει ὅτι προσέλαβε πραγματικὸ σῶμα ἀπὸ τὴν ἀειπάρθενο Μαρία, τὴν Κυρία Θεοτόκο.

Ἡ Θεοτόκος συνιστᾷ ὅλο το μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας. Γι' αὐτὸ τὸ πάνσεπτο πρόσωπο τῆς Παναγίας μᾶς εἶναι κλειδὶ γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ αἰρετικὸς Νεστόριος ὀνόμαζε τὴν Παναγία Χριστοτόκο, ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὴν δική του ἀποψη γέννησε ἕνα ἀπλὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἀγιάστηκε ἀπὸ τὸν Θεό. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἀποψη εἶναι ἀρνήση τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως ἀρνήση τῆς σωτηρίας καὶ τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Παναγία λέγεται Θεοτόκος «κυρίως καὶ ἀληθῶς», ἀφοῦ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ποῦ γεννήθηκε κατὰ σάρκα ἀπὸ αὐτήν, εἶναι ἀληθινὸς Θεός. Γι' αὐτὸ ὀνομάζουμε τὴν ἁγία Μαρία Θεοτόκο «δικαίως καὶ ἀληθῶς».

Δ) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιος Πολυευκτος, 9 Ἰανουαρίου

Ὁ ἅγιος Πολυευκτος καταγόταν ἀπὸ τὴν Μελιτινὴ τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἔζησε τὴν ἐποχὴ τῶν σκληρῶν διωγμῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν 3^ο μ.Χ. αἰώνα, ὅταν αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης ἦταν ὁ Οὐαλεριανός.

Ἦταν ἀξιωματικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ παράλληλα ἦταν καὶ γενναῖος στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. Ὁμολόγησε μὲ θάρρος καὶ παρρησία τὴν πίστη του καὶ ἀρνήθηκε νὰ πειθαρχήσει στὸ αὐτοκρατορικὸ στράτευμα καὶ νὰ προσφέρει θυσία στὰ ἄψυχα εἶδωλα. Ἐφάρμοζε στὴν ζωὴ του τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ «Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσης καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσης» καὶ τὸν ἀποστολικὸ λόγο «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις». Αὐτὸ εἶχε σὰν συνέπεια νὰ συλληφθῆ καὶ νὰ βασανισθῆ σκληρὰ προκειμένου νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίστη του καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἶδωλα.

Οἱ διώκτες τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ πετύχουν τὸν σκοπὸ τους, ἀλλὰ καὶ γιατί δὲν ἤθελαν νὰ θανατώσουν ἕναν τόσο γενναῖο στρατιώτη, ἐπιστράτευσαν ὅλα τα «μέσα» γιὰ νὰ τοῦ ἀλλάξουν τὴν γνώμη. Ἀφοῦ προηγουμένως εἶχαν πέσει στὸ κενὸ οἱ συμβουλές τοῦ πενθεροῦ του περὶ τυφλῆς ὑπακοῆς στὸ στράτευμα, ἦλθε νὰ τὸν μεταπίσει ἡ νεαρὴ σύζυγός του, ἡ ὁποία ἔκλαιε ἀπαρηγόρητα καὶ τὸν ἰκέτευε νὰ σώσει μὲ κάθε τρόπο τὴν ζωὴ του καὶ νὰ μὴ τὴν ἀφήσει χήρα. Ὁ Πολυευκτος, ποῦ ἀγαποῦσε ἀληθινὰ τὴν σύζυγό του, τῆς λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ θελήσει νὰ ἔχει ὡς σύζυγο ἕνα ἐξωμότη καὶ προδότη τοῦ Σωτήρα μας καὶ Θεοῦ μας.

Ἐδειξε θαυμαστὴ ὑπομονὴ σὲ ὅλους τοὺς πειρασμοὺς καὶ στὰ φρικτὰ βασανιστήρια καὶ παρέδωσε τὴν ἀγία του ψυχὴ στὰ χέρια τοῦ ζῶντος Θεοῦ μετὰ τὸν διὰ ξίφους ἀποκεφαλισμὸ του.

Σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς θαυμαστῆς πολιτείας τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου μπορεῖ νὰ σταθῆ κανεὶς: ἔμεινε σταθερὸς στὴν ὁμολογία του καὶ ἀκλόνητος μπροστὰ στὸ δίλημμα νὰ πειθαρχήσῃ στοὺς ἀνωτέρους του, καὶ κυρίως τὸ ὅτι δὲν λύγισε μπροστὰ στὸν πόνο καὶ τὰ δάκρυα τῆς συζύγου του. Καὶ αὐτὸ συνέβαινε, γιατί βίωνε τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἕνα ἀπλὸ συναίσθημα, ἀλλὰ καρπὸς θεοκοινωνίας. Ἡ ἀγάπη στὴν αὐθεντικὴ τῆς ἔκφραση δὲν στοχεύει στὴν ἱκανοποίησιν ἀρρωστημένων συναισθηματικῶν καταστάσεων, ἀλλὰ εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὸν σταυρὸ καὶ τὴν θυσία. Ὅποιος ἀγαπᾷ ἀληθινὰ σταυρώνεται καθημερινὰ καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποστῆ κάθε εἶδος θυσία γιὰ τὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο.

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἰανουαρίου 2018

Ἔφε- ρη μέ- ριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Ἀνδρέας	31 Παλληγυρικὸς Ἑσπερινὸς Πρωτοχρονιάς 5.00 μ.μ.	1 Περιτομὴ Ἰ. Χριστοῦ ἔρ Μ.Βασιλείου Θ.Λειτουργία ἔρ Δοξολογία νέου ἔτους 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 2 & στίς 23 Ἰανουαρίου ἀπὸ τίς 5.00 μ.μ.		4 Μεγάλαις Ὁρασε Θεοφανείων 5.00 μ.μ.	5 Ἑσπερινὸς Θεοφανείων, Θ. Λειτουργία ἔρ Μ.Ἀγιασμός 7.00 π.μ. *** Μ.Ἀπόδειπνο ἔρ Λιτὴ 5.00 μ.μ.	6 ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Θ. Λειτουργία ἔρ Μ.Ἀγιασμός (στὸ Νεὸ Ναό) 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	7 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀγ.Ἰωάννου Προδρόμου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Παρασκευὴ στίς 6 μ.μ. γίνεται ὁμιλία μὲ θέμα τὴν ἐρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ στή συνέχεια στίς 7 μ.μ. ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου		ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ		Κάθε Κυριακὴ τελεῖται ἡ Θ.Λειτουργία καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγ.Δημητρίου Πευκοφύτου 7.15-10 π.μ.	13 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	14 ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			17 Ὁσ. Ἀντωνίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	18 Ἀγ. Ἀθανασίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		20 Ὁσ. Εὐθυμίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	21 ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΕ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὴν 1η Ἰανουαρίου, ἑορτὴ τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἑορτὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἑορτάζεται καὶ ἡ πολιτικὴ Πρωτοχρονιά, ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους. *** Ἡ ἡμέρα αὐτὴ μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας παρέρχεται καὶ πρέπει νὰ τὸν ἐκμεταλλευόμεσθε γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.			25 Ἀγ.Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	26 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟСТОΜΟΥ 8.30 μ.μ.	27 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀγ.Ἰω.Χρ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	28 ΚΥΡΙΑΚΗ Τελώνου ἔρ Φαρισαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	ΑΡΧΗ ΤΡΙΩΔΙΟΥ	30 Τριῶν Ἱεραρχῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ, πρέπει νὰ δοῦμε τὸ χωρίο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀπὸ τὴν περικοπὴ πού ἡ Ἐκκλησία καθώρισε νὰ διαβάζεται σήμερα. Προέρχεται ἀπὸ τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολὴ του καὶ διὰ τοῦ χωρίου αὐτοῦ μᾶς προτρέπει ὁ Ἀπόστολος νὰ φροντίζουμε νὰ μὴ μᾶς ἐξαπατᾶ ἡ νοοτροπία τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ ζοῦμε κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ. Γράφει: «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν» (Κολ. β', 8).			